No. 103. Ao. 1849.

Donderdag, 30 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 29 *Augustus* 1849.

(16384) Bij Gouvernements resolutie van den 27sten dezer Maand No. 968, zijn aan JULIUS ARNOLD GUSTAV VON KÖNIGSLÖW verleend *Brieven van Venia Ætatis in Communi Forma.*

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 29 *Augustus* 1849.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van JULIUS ARNOLD GUSTAV VON KÖNIGSLÖW.

De Gouvernements-Secretaris,
[16386] J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 29 *Augustus* 1849.

AREND HENDRIK BECHTOLD heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements-Secretaris,
(16741) J. Æ. LISMAN.

(16382) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 7 September 1849, publiek bij Executie verkoopen:

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Hooge Straat* L. E. No. 357, aankomende AMIMBA van BUTTNER.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Groote Dwars Straat* L. E. No. 195, aankomende ELISABETH LEIJDENHOOP.

Paramaribo, den 29 *Augustus* 1849.

A. DE RANDAMIE.

NIEUWSTIJDINGEN.

PARAMARIBO, *den* 29 *Augustus* 1849.

Gisteren heeft op de Plantaadje *Leliendaal* aan de rivier *beneden Commewijne*, aankomende den Heer A. Mac Intosh alhier, de plegtige inwijding van een Kerkgebouw der *Moravische-Broeder-Gemeente* plaats gehad.— Naar wij vernemen, bedroeg de toegevloeide schare van slaven, zoowel van evengenoemd effect als der naburige Plantaadjen, minstens 1500. De plegtigheid werd opgeluisterd door de tegenwoordigheid van Zijne Excellentie den Gouverneur, die gisteren morgen, vergezeld van deszelfs Adjudant Jonkheer C. A. van Sijpesteijn, met Z. M. Stoomschip *Curaçao*, derwaarts was vertrokken. Z. Ex. is des avonds in de hoofdplaats teruggekeerd.

Fransche Post.

Parijs, 1 *Julij.*

Uit Madrid is het volgende aan de *Morning Post* geschreven, voorkomende in deszelfs nommer van 28 Junij:

Men zegt, dat de hertogin van Valentia [echtgenoot van Narvaez] naar Parijs vertrokken is, belast met eene zending van haren gemaal bij den president der Fransche republiek, ten doel hebbende, de hartelijke verstandhouding tusschen Frankrijk en Spanje, die een weinig verslapt is, door de Romeinsche kwestie en door het geschil op Cuba, te versterken. In de maand Maart jl. keerde de hertogin, die eene bloedverwante is van Lodewijk Napoleon, naar Madrid terug, na eene zending vervuld te hebben tot volkomen genoegen van Koningin Christina. Prins Lodewijk Napoleon (de president der Fransche republiek) gaf haar toen den onderstaanden brief voor Narvaez mede:

»Waarde neef! Ik neem deze gelegenheid waar, om u confidentieel mede te deelen, wat ik mijnen neef, onzen nieuwen ambassadeur, niet durf toevertrouwen. Hij heeft een goed hart, maar legt te democratische gezindheden aan den dag, gelijk zulks dikwijls met de jongere spruiten van adelijke huizen het geval is, die eerzuchtig zijn en zich eene zekere positie moeten trachten te verschaffen.

»Ik neem de vrijheid u te raden, geene strenge en bloedige maatregelen te nemen tegen de overblijfselen der Engelsche partij die nog in Spanje bestaan. Geheel Europa ziet met schrik die bloedige voorvallen waarvan uw land het tooneel is geweest, en lord Palmerston is niet afkeerig van het ontwerp eener schikking tusschen de carlisten en de progressisten, zoo wij ten minste gelooven mogen wat de heer Olozaga aan eenen mijner ministers zeide. Ook raad ik u, niet aan te dringen op de kwestie der pausselijke interventie, om redenen die ik een andermaal zal uiteenzetten. Zoo er eenige verandering kwam in het aanzien dezer kwestien, dan beveel ik u aan, de hertogin weder naar Parijs te zenden.— Ontvang de groetenis van uwen toegenegen bloedverwant en vriend

LODEWIJK NAPOLEON BONAPARTE.

Parijs, Maart 1849.

— De kleine stad Brenon (departement Yonne) is dezer dagen het tooneel geweest van eene ontzettende gebeurtenis. Op den 21sten dezer, omstreeks half elf ure des avonds, vervoegde zich zekere Charoton, tuinman, aan de woning van de gebroeders Denis, landbouwers en zijne schoonbroeders; hij verzocht den oudsten met aandrang een wissel van 3000 francs voor hem te teekenen; Denis weigerde aanvankelijk op zachten toon, stelde hem voor om iets te drinken en later over zaken te spreken; evenwel bemerkende dat zijn schoonbroeder stijfhoofdig bleef, sloeg hij hem zijn verzoek glad af. Hierop scheen Charoton gewacht te hebben om eene lage wraak uit te oefenen; hij trok een pistool van onder zijne kleederen, en schoot het af op de borst van Denis, die, hoewel doodelijk getroffen, nog in staat was op te staan en om hulp te roepen. Op het geschreeuw van zijn slagtoffer, begaf zich de moordenaar, die zijne taak nog niet voleind had, naar den stal, waar de tweede broeder sliep, en loste een pistool in zijn aangezigt. Deze, ofschoon zwaar gewond, maar zeer sterk zijnde, sprong ten bedde uit, greep een hooivork, waarmede hij den moordenaar vervolgde. Intusschen waren de buren door het schieten en schreeuwen ontwaakt en in huis gekomen. Zij wilden zich van den misdadiger meester maken, maar Charoton scheurde zich los uit hunne handen en had den tijd om een van zijne pistolen op nieuw te laden of een derde te vatten, en nu doorboorde een kogel den arm van Denis; dit gedaan hebbende, stiet hij de omstanders uit den weg en sloot zich in zijne woning op. Het gerucht van dit alles verspreidde zich weldra in Brenon. Alras verzamelde zich eene groote menigte voor de deur van Charoton. Op dit oogenblik werd de moordenaar bevreesd en schoot zich door het hoofd. Den volgenden dag, den 22sten stierf de moordenaar, twee dagen later de oudste Denis, terwijl, naar men zegt, de jongste broeder er het leven zal afbrengen.

Duitsche Post.

Hamburg, 9 *Julij.*

Tot dusverre is hier alleen de volgende depêche van den generaal Bonin, aan het stadhouderschap der Hertogdommen, aangaande het gevecht bij Friedericia en den uitslag daarvan bekend geworden: »Het berigt, dat ik mij verpligt zie, heden aan het stadhouderschap te doen toekomen, is geenszins verblijdend. Gisteren morgen ten 1 ure, heeft de vijand mij in mijne stelling voor Friedericia aangegrepen en door eene aanzienlijke overmagt en na bloedigen strijd, mijn leger tot den terugtogt gedwongen. De troepen streden alle, zonder uitzondering, met de grootste dapperheid. Het verlies aan officieren en manschappen laat zich nog niet bepaald opgeven, intusschen is het aanmerkelijk. De bezetting der vesting was in de laatste 48 uren ongemeen versterkt geworden. Daar ik intusschen nog geen berigt had ontvangen, dat het in het noorden van Jutland staande korps des generaals Rye, van daar was ingescheept, meende ik op goede gronden te mogen hopen, mijne positie, in weerwil van de vermeerdering der bezetting, te zullen kunnen handhaven.

Intusschen bleek het in het gevecht van gisteren, dat de geheele hoofdmagt van het Deensche leger, ongeveer 25 bataillons, tegen mij over stond; bij zulk eene belangrijke overmagt, was de noodwendig zeer uitgebreide stelling voor de vesting niet langer te houden, en wij moesten tot den terugtogt besluiten, tot achter de linie van Gudsoe Bredstrup, met achterlating van een gedeelte der gewapende batterijen, terwijl wij de andere, eer zij verlaten werden, in de lucht lieten springen. *Na eene vergeefsche poging van den vijand, om zich van deze linie meester te maken,*

nam het gerecht hier des morgens te 11 uur een einde. Niet willende zijnde om Jutland te ontruimen, nam ik eene stelling in tusschen Bredstrup en Herslev, waar ik de troepen die na een gevecht van tien uren zeer vermoeid waren, liet uitrusten. Van hier oordeelde ik het doelmatig, naar Veile te marcheren, waarheen de vijand ons niet volgde. Aftogt en march naar Veile werden met de grootste orde volbragt en zoo de oudste soldaten tot eer hebben gestrekt. Heden hoop ik mij met den luitenant-generaal von Pritwitz te kunnen vereenigen.

De troepen zijn door den besten geest bezield, en hopen met mij, dat zich eerlang de gelegenheid opdoen zal, om den vijand in het open veld te ontmoeten."

Frankfort, 4 Julij.

Van het tooneel des oorlogs verneemt men, dat de prins van Pruis en met zijn hoofdkwartier reeds te Acheren aangekomen, en Rastadt nog in handen der opstandelingen is. Deze vesting is echter thans van alle zijden ingesloten, en zal gebombardeerd worden. Bij de oneenigheid die zich aldaar, zelfs onder de bezetting openbaart, verwacht men, dat zij zich binnen weinige dagen onderwerpen zal. Den 2den dezer heeft in de nabijheid van Offenburg een bloedig gevecht plaats gegrepen, waarvan de uitslag nog niet bekend is. Kehl en alle andere overgangspunten over den Rijn, zijn door de Pruissische troepen bezet. Van de andere zijde hebben de rijkstroepen, onder het bevel van den generaal von Peucker, den weg naar Bodensee ingeslagen, om den opstandelingen den terugtogt naar het Wurtembergsche gebied af te snijden; aan eene Pruissische kolonne, die mede reeds dien weg ingeslagen had, is het intusschen gelukt de opstandelingen in den rug te vallen, en bij te dragen tot de insluiting van Rastadt. Tegen dezen doormarsch heeft, naar het schijnt, de Wurtembergsche regering geprotesteerd, doch zonder gevolg. Bij voortduring komen vele vlugtelingen uit het Badensche in den Elzas aan, die echter dadelijk naar het binnenste gedeelte van Frankrijk gezonden worden. Ter versterking der garnizoenen in den Elzas, worden aldaar 12,000 man Fransche troepen verwacht. Ook Brentano was naar Straatsburg gevlugt, maar daar hij gevaar liep gearresteerd te worden, heeft hij zich weer ijlings over den Rijn terug begeven. Raveaux en andere notabiliteiten van de voormalige nationale vergadering, hebben de vlugt naar Bazel genomen. De overblijfselen van het leger der opstandelingen hebben den terugtogt over Offenbrug naar het Oberland begonnen, alwaar hun waarschijnlijk het laatste en beslissende gevecht zal geleverd worden.

— De koning van Wurtemberg is, na een verblijf van twee maanden te Ludwigsburg weder naar Stuttgart teruggekeerd.

Koppenhage, 8 Julij.

De bladen van Fuhnen melden eenige bijzonderheden over het gevecht bij Friedericia, en begrooten het getal dooden en gewonden aan de Deensche zijde op 1000. Het rapport van den kommanderenden generaal von Bulow, is heden hier aangekomen en luidt hoofdzakelijk als volgt:

»Noord Jutlandsch legercorps, 6 Julij, des avonds ten 8 ure. Volgens de genomen maatregelen verlieten in den nacht tusschen Donderdag en Vrijdag ten 1 ure, de voorhoede, onder den generaal-majoor de Meza, en de 5de brigade, onder den generaal-majoor von Rye, de vesting en dreven door eenen stouten aanval de voorposten des vijands terstond terug. De kavallerie, alsmede de 3de en de 4de brigade, kregen daardoor ruimte om ook uitterukken; ten slotte gelukte dit mede aan de reserve-artillerie. Het voortrukken geschiedde met kracht en spoed en het gevolg was, dat het eene vijandelijke werk na het andere vernield werd, waarbij vele gevangenen en eene aanzienlijke hoeveelheid geschut en krijgsbehoeften in onze handen vielen. Nadat de vijand uit zijne verschansingen verdreven was, werd hij vervolgd, waarbij hij zich hoofdzakelijk over de Havreballe-Pas tot aan gene zijde der Nebelau, wier andere passen bij Gudso, Bredstrup en Ramsfjord ook bezet werden, terugtrok. In den fjord verdronken vele vijanden. Na 10 uren waren wij meester van het terrein en bleven voorloopig in onze positie. De vijandelijke voorposten staan in eene lijn van Eltang over Stendrup tot Nebbegaard en Holsminde. Te gelijk met den uitval uit de vesting geschiedden demonstratiën tot eene landing ten noorden en ten zuiden van Friedericia, bij Trolle en Snoghoi, waartoe de marine medewerkte en dus bijdroeg tot den gelukkigen uitslag van den strijd. De landing bij Snoghoi geschiedde werkelijk en dat punt werd bezet. De hevige strijd heeft zware offers van onze zijde gekost; met smart noemen wij daaronder den dapperen generaal von Rye. Allen, zoo officieren als soldaten, hebben op dezen dag in moed gewedijverd."

Het bulletin van het ministerie van oorlog voegt hierbij: »Kapitein von Bulow, adjudant in het hoofdkwartier, is heden nacht hier aangekomen met ongeveer 1500 krijgsgevangenen, waaronder 30 officieren. Van de vijandelijke gewonden zijn 100 in ons lazareth gebragt. De vijandelijke afdeeling die op 1 Julij van Kongsbro tegen Viborg optrok, is door onze troepen teruggeslagen."

Engelsche post.

Londen, 7 Julij.

In het lagerhuis gaf John Russell gisteren, in antwoord op eene vraag van den heer Hume te kennen, dat de verschijning der Russische troepen in Hongarije niets te maken had met de bepalingen van het congres van Weenen; dat het Russisch gouvernement door den Keizer van Oostenrijk is aangezocht om hem bij te staan in het onderdrukken van den opstand in Hongarije, en dat aan het Britsche kabinet eene verklaring is gezonden, dat zulks alleen met dat bepaalde doel geschied was. Daarop werden de geadjourneerde debatten over de motie van den heer d'Israëli, betrekkelijk den toestand des lands, hervat. De heer Slaney begon haar te bestrijden, en ontkende dat er ellende onder de arbeidende klasse in de fabrieksteden heerschte, weshalve hij dan ook de oorzaken, waaraan de heer d'Israeli die ellende toeschreef, voor hersenschimmen verklaarde: naar spekers oordeel bestond er ellende in de landbouwende districten ten gevolge der groote invoeren van buitenlandsche granen. De heer G. A. Hamilton ondersteunde de motie en ontwikkelde verscheidene argumenten ten haren gunste in het breede; vooral toonde hij aan 's gouvernements slechte staatkunde ten aanzien van Ierland. Tegen deze laatste aantijging werd het gouvernement door den heer Hume verdedigd; zoo de plaatselijke autoriteiten in Ierland in overeenstemming met het parlement gehandeld hadden, zouden de zaken eenen geheel anderen loop genomen hebben. Spreker vond den waren grond voor de ellende des lands in de te hoog opgedreven en ongelijkmatig verdeelde belastingen, hetwelk hij met voorbeelden staafde. Sir Robert Peel onderzocht de beweringen van den heer d'Israeli, en bewees dat in 1846, welk jaar laatstgenoemde heer als punt van uitgang had gesteld, geene nieuwigheden in het staatsbestuur waren ingevoerd. Zijne uitvoerige rede besloot hij met het lagerhuis ten sterkste aan te manen om de motie te verwerpen. De motie vond weder een verdediger in den markies van Granbij, die verscheidene stellingen van sir Robert Peel wederlegde. Na nog eenige woorden van lord John Russel werd de motie verworpen met 296 tegen 156 stemmen.

SCHEEPVAART.

BINNENGEKOMEN.

Den 29sten dezer, de Nederlandsche Schoener Fly, Kapt Jessen, van Cayenne, hebbende 2 dagen reis.

In de rivier Coppename:

Den 22 dezer, de Engelsche Brik Catharina, Kapt. Best, van Barbados, ter afhaling eener lading Hout van 's lands Etablissement van Houtvelling.

UITGEZEILD.

Den 28sten dezer, de Koloniale Schoener Curaçaonaar, Kapt. F. W. Sels, naar Demerary.

UITGEKLAARD.

Den 28sten dezer, het Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang, naar Amsterdam, Lading: 312 vaten Suiker, 9 balen schoone Katoen, 2435 p. oud Koper, 2 vaten Arrowroot, en 3000 p. quassie Hout.

Den 29n. dezer, het schip Cuba, kapt. J. Jansen, naar Amsterdam, lading: 274 vaten suiker, 5775 pond oud koper en 605 pond oud tin.

Idem, de Eng. Schoener Ladij of the Night, Kapt. V. Bartoccini, naar Demerarij, lading: 44 vaten B'om, 10 vaten Koornmeel (buitenlandsch), 17 halve vaten Beschuit, 6 kistjes Smeerkaarsen, 3 vaten Stroohoeden, 14 vaten Pindaas, 200 bossen Banannen, 1 kip Stokvisch, 7 vaten Azijn en 6 vaatjes Saucijsjes.

Idem, het schip Polaris, Kapt. F. Ruiter, naar Amsterdam, lading: 56 vaten en 460 balen heele Koffij, 1 vat en 35 balen gebroken dito, 2 vaten en 1 kelder Arrowroot.

*** Kapt. Baëza rapporteert, dat op den 15den dezer in het Neder-district Nickerie is gearriveerd, de schoener Diana, van Antwerpen, hebbende 50 dagen reis.

ADVERTENTIEN.

(16378] Tot narigt van belanghebbenden dient, dat de ondergeteekende zijne volmagt op den Heer A. UMGEWAND, heeft ingetrokken.

Paramaribo, den 28 Augustus 1849.

P. NEMELC.

Uit de hand te Koop:

Het HUIS en ERF, staande en gelegen alhier, te *Paramaribo* op Combé [1e. Buitenwijk No. 132,] aan de rivierzijde, bijzonder wel geschikt voor Plantaadjelieden, nader te bevragen bij den ondergeteekende.

Paramaribo, den 29 Augustus 1849.

(16377) H. VAN BORCHAREN qq.

Te Huur.

In het midden dezer stad wordt in HUUR aangeboden: Een *BOVENHUIS*, bestaande in *eene* groote en *tweekleine* KAMERS, benevens BOTTELARIJ, KEUKEN, enz., desgevorderd met bediening en kost. — Nadere informatien te bekomen ter dezer drukkerij. [16379]

[16380] Een Assortiment zwarte, witte, *castor* en *vilte* Mans en jongens

HOEDEN, bij

J. C. TELTING JGz. & Co.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.